

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 129/2022-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa), zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 98/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 98/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 7 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou z 2. februára 2015 proti žalovanému domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva bližšie špecifikovaná v žalobnom návrhu je bezúročná a bez poplatkov. Súdne konanie je na okresnom súde vedené pod sp. zn. 27 C 98/2017. Okresný súd o žalobe rozhodol rozsudkom z 11. júna 2020. O podanom odvolaní proti rozsudku súdu

prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 16 Co 140/2020 z 29. júna 2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta nehospodárnosť, neefektívnosť a nesústredenosť postupu okresného súdu a aj ústavne neprimeranú a nonkonformnú dĺžku napadnutého konania, najmä v časti rozhodovania o výške trov konania. Namieta tiež laxný prístup okresného súdu, keďže napadnuté konanie nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty. Napadnuté konanie nie je ani po 5 rokoch a 17 dňoch právoplatne skončené, pretože okresný súd nerozhodol ústavne konformne a v primeranej lehote o náhrade trov konania. Čas na rozhodnutie o výške trov konania *„bol absorbovaný absolútne neúčelovo“*.

4. Podľa názoru sťažovateľa predmetnú vec nemožno hodnotiť po právnej ani faktickej stránke ako zložitú. Predmetom konania bol spotrebiteľský spor, pričom takéto žaloby predstavujú štandardnú rozhodovacia činnosť všeobecných súdov. Zároveň v časti o výške trov konania ide o automatizovaný postup, o ktorom konkrétnom nároku je nutné rozhodovať po (takmer) každom právoplatnom a definitívnom rozhodnutí v merite veci. Sťažovateľ neopomína zmenu subjektu na strane žalovaného, v zmysle čoho došlo aj k pripusteniu zmeny petitu. Uvedené správanie účastníkov konania však sťažovateľ nepovažuje za okolnosti, ktoré by mali byť kladené na ich ťarchu. *Sťažovateľ zdôrazňuje, že v danom prípade ide o konanie, ktoré má pre neho značný význam ekonomický, ako aj finančný, a pre extrémnu zdlhavosť nekonania a nečinnosti okresného súdu vo vzťahu k rozhodnutiu o výške trov konania sa tento nepriaznivý dopad na sťažovateľa ešte viac prehľbuje.*

5. V ústavnej sťažnosti zároveň sťažovateľ poukazuje na rozsiahlu judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) týkajúcu sa posudzovania zbytočných prietáhov v konaní a rozhodovania o priznaní finančného zadosťučinenia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľa je opakované tvrdenie o porušení jeho označených práv postupom okresného súdu. Ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že sťažovateľ svoju prvú ústavnú sťažnosť o namietanom porušovaní označených práv v napadnutom konaní doručil 15. apríla 2020, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením

č. k. IV. ÚS 441/2020 z 22. septembra 2020 (ďalej len „prvé uznesenie ústavného súdu“) tak, že ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Označené rozhodnutie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť jeho doručením 9. októbra 2020. Sťažovateľ následne po uplynutí necelých dvoch mesiacov doručil svoju opakovanú v poradí druhú ústavnú sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní 2. decembra 2020, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 13/2021 z 21. januára 2021 tak, že ju ako neprípustnú odmietol. Druhé uznesenie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť jeho doručením 2. februára 2021. Predmetom tohto konania je v poradí tretia ústavná sťažnosť sťažovateľa.

8. Podstatou aktuálnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa je námietka porušenia jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzajúc z petitu ústavnej sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný, sťažovateľ namieta postup okresného súdu v podstate od začatia konania, pričom v odôvodnení ústavnej sťažnosti predostiera predovšetkým problém spojený s tým, že okresný súd v napadnutom konaní nerozhodol o výške trov konania, čím spôsobil zbytočné prietahy a pretrvávajúce stavy právnej neistoty sťažovateľa.

9. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorom sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu alebo iného štátneho orgánu. Samotným prerokovaním vecí na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu, resp. iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04, II. ÚS 438/2017, III. ÚS 171/2020, I. ÚS 247/2021).

V rámci posúdenia času uplatnenia ústavných práv ústavný súd prihliada aj na judikatúru ESLP, ktorá priznáva význam až právoplatne skončenej veci (Sirotnák proti Slovenskej republike, rozsudok ESLP z 21. 12. 2010, sťažnosť č. 30633/06; Bubláková proti Slovenskej republike, rozsudok ESLP z 15. 2. 2011, sťažnosť č. 17763/07, bod 17).

10. Z posudzovanej ústavnej sťažnosti, ale predovšetkým z rozsudku krajského súdu, ktorý si ústavný súd dohľadal prostredníctvom webového portálu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a dopytu na okresnom súde, vyplýva, že v čase jej podania ústavnému súdu (18. februára 2022) bolo o merite vecí vrátane priznania náhrady trov konania už právoplatne rozhodnuté. Po vyhlásení rozsudku krajského súdu bol spis vrátený okresnému súdu 11. augusta 2021. Rozsudok okresného súdu vydaný v napadnutom konaní 11. júla 2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 25. augusta 2021. Dňa 21. októbra 2021 právny zástupca žalovaného doručil okresnému súdu vyčíslenie trov konania. Okresný súd 9. februára 2022 uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom rozhodol o výške trov konania. Uznesenie bolo doručované stranám sporu elektronicky, pričom právny zástupca žalovaného rozhodnutie prevzal 15. februára 2022. Právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo uznesenie doručené do elektronickej schránky taktiež 15. februára 2022, pričom ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozhodnutie neprevzal (nebola potvrdená notifikácia o doručení, pozn.).

11. Konanie pred okresným súdom nevykazuje znaky zbytočných priet'ahov (podrobnejšie body 19 a 20 prvého uznesenia ústavného súdu). Od začatia konania (2. februára 2017) okresný súd po pripustení zmeny žalobného petitu rozhodol vo veci samej 11. júla 2020, teda po 3 rokoch a 4 mesiacoch. V čase uplatnenia práv na ústavnom súde bola vec na okresnom súde v spojení s rozsudkom krajského súdu právoplatne rozhodnutá (25. augusta 2021). Z uvedeného vyplýva, že miera s'ťažovateľovej právnej neistoty z nerozhodnutia veci samej bola v čase podania ústavnej s'ťažnosti (18. februára 2022) výrazne oslabená.

12. Po právoplatnosti rozhodnutia okresný súd následne rozhodoval už len o trovách konania. Dĺžka tejto časti konania trvala od doručenia spisu okresnému súdu (11. augusta 2021) do rozhodnutia o výške trov konania (9. februára 2022) šesť mesiacov. Po preskúmaní ústavnej s'ťažnosti a postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu bol plynulý, primerane rýchly a zároveň efektívny. Doterajšia dĺžka konania rozhodovania o výške trov konania (šesť mesiacov) nesignalizuje nečinnosť v ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by bolo možné vysloviť porušenie s'ťažovateľom uplatnených práv. Keďže vo veci s'ťažovateľa už bolo rozhodnuté aj o výške trov konania, nebol nevyhnutný zásah ústavného súdu na ochranu s'ťažovateľom uplatnených práv.

13. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že doterajšia dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí ústavnej s'ťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojení s čl. 47 charty, preto jeho ústavnú s'ťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Pretože ústavná s'ťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch s'ťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu